

art skal kunne rejses spørgsmål om afhjælpende foranstaltninger — f. eks. en midlertidig vandforsyning af de nævnte ejendomme — for en landvæsensret. Spørgsmålet om erstatning for skade ved bygge- eller gravearbejdet skal kun kunne indbringes for landvæsensret, hvis der samtidig rejses spørgsmål om afhjælpende foranstaltninger; ellers må erstatningsspørgsmålet rejses for de almindelige domstole.

Bestemmelsen omfatter ikke de afvandingsforanstaltninger — dræning, regulering af søer og vandløb m. v. —, som grundejerne har ret til efter vandløbsloven. Dette udtales i KF § 3, sidste punktum, men man har ikke ment det nødvendigt at tage udtrykkeligt forbehold herom i lovteksten.

Til § 36.

Bestemmelsen svarer til 1926-lovens § 10, jfr. vandløbsloven af 1949 § 50, og til KF § 15.

Vandløbslovens § 50 omfatter ikke indvinding fra de overfladevande, der ikke omfattes af vandløbsloven (f. eks. en dam på en enkelt ejendom). Sådan indvinding skal alene bedømmes efter nærværende forslags regler, men ikke efter vandløbsloven. En begrænset benyttelse efter § 11 kan herefter ske uden tilladelse; kræves der på den anden side tilladelse, skal den på grund af de særlige, sundhedsmæssige vanskeligheder ved overfladevandforsyningen altid søges efter §§ 13 ff.

Vandløbslovens § 50 omfatter endvidere ikke en række nærmere angivne benyttelser af vandet fra de vandløb, der omfattes af vandløbsloven. Det drejer sig for det første om indvinding af vand i henhold til særlig adkomst, endvidere om bredere benyttelsesret i mindre omfang efter vandløbslovens § 3, stk. 3, og endelig om vandingsanlæg og dambrug efter vandløbslovens §§ 38-49. Disse indvindinger omfattes ikke af nærværende forslags § 36, men skal fortsat alene bedømmes efter vandløbslovens regler. Indvindingsret til overfladevand ifølge særlig adkomst er opretholdt ved forslags § 68, stk. 1, men kan dog tilbagekaldes efter forslags regler.

Indvinding af overfladevand i andre tilfælde end de ovennævnte omfattes både af vandløbsloven og af nærværende lovforslag. Disse indvindinger vil formentlig kræve tilladelse, der altid skal søges efter reglerne i §§ 13 ff. Ved siden af disse regler gælder reglerne i vandløbslovens § 50, men det er ikke fundet nødvendigt at omtale dette i forslaget, da vandløbslovens § 50, stk. 1, er dækket af forslags § 36, og vandløbslovens § 50, stk. 2, af forslags § 36, jfr. §§ 14, stk. 2, 15, stk. 2, og 19, jfr. endvidere forslags § 47, medens vandløbslovens

§ 50, stk. 3, hvorefter forskellige egentlige vandløbsbestemmelser også skal overholdes, findes naturligt hjemmehørende alene i vandløbsloven.

Man har udeladt bestemmelsen i KF § 15, stk. 2, om, at vandindvindingstilladelserne skal noteres i vedkommende regulativer og vandløbsbøger. Det foreslås imidlertid i forslags § 61, stk. 2, at eksemplarer af kendelser efter § 36 og tilhørende kort skal sendes til *de kommunalbestyrelser, der fører tilsyn med vandløbet*, der følger af vandløbslovens §§ 11 og 12, at tilladelserne herefter skal noteres i regulativer og vandløbsbøger.

Til § 37.

Bestemmelsen, der er ny, er begrundet i ønsket om, at det forud nøje undersøges, hvilke sundhedsmæssige indvendinger der kan rejses mod vedkommende metode til afsaltning af havvand, og at der endvidere tages stilling til eventuelle politiske betænkeligheder ved import af drikkevand. Der må i givet fald kunne knyttes de fornødne betingelser til en tilladelse.

Bestemmelsen skal alene omfatte fremskaffelse af drikkevand her i landet på de nævnte måder og skal altså ikke være til hinder for f. eks. skibes destillation af havvand under rejser eller skibes tankning i udlandet.

Til § 38.

Sundhedsvedtægterne indeholder en række bestemmelser om indretning og placering af brønde, jfr. normalsundhedsvedtægten for landkommuner §§ 9-11.

Dansk Ingeniørforening har udarbejdet forskrifter for udførelsen af private fællesvandværker. I KF § 9, stk. 3, er det foreslået, at sådanne forskrifter fremtidig skal kunne udsendes af indenrigsministeren.

I KF § 23, stk. 4, 2. pkt., foreslås det, at indenrigsministeren skal kunne fastsætte nærmere regler for de materialer, som må anvendes i berøring med vandet i et vandforsyningssystem, der tjener til almen vandforsyning eller bringer drikkevand til et større antal personer eller til levnedsmiddelvirksomheder m. v. Bestemmelsen skal sikre, at ledninger og materialer i vandindlæg ikke indeholder stoffer, der kan være skadelige for vandet.

I medfør af § 14 i lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker har indenrigsministeriet udfærdiget et regulativ bl. a. om udførelsen af vandindlæg i København, og det foreslås i